Vivat lingua latina!

Je 9:30 a právě vstupuji do jedné z učeben na Ústav klasických studií na Filozofické fakultě MU. Po relativně úspěšném absolvování školní části jsem totiž postoupila do moravského kola soutěže v latinském jazyce s názvem ***Certamen Latinum****. Nebudu lhát, mé motivace pro účast byly z 10 % zájem o latinu, z 20 % zvědavost a ze 70 % špatný vtip, ale když už jsem se dostala takhle daleko, nezbývalo mi, než se snažit obhájit svoji latinickou pověst.*

Barbora Perglová
SEXTA B

V místnosti už sedí okolo dvaceti studentů. Sedám si do přední lavice (jinde už není místo) a čekám. Mezitím se několik zaměstnankyň snaží zprovoznit projektor. Ani po půlhodinovém boji se jim to nedaří a pod záminkou antické zásady kalokagathie se přesouváme o patro výš. Prvním zadáním je porozumět krátkému rozhovoru a na základě nahrávky vyplnit otázky. Nevěděla jsem, že něco jako latinský poslech existuje, ale vlastně to nebylo nijak složité. Přesouváme se zpět dolů. Čeká nás devadesátiminutový písemný test. Zde vyvstává otázka, *co se vlastně v takové latinské soutěži vyskytuje*. Úkoly byly rozmanité, od překladu příběhu o Sofoklovi přes přiřazování citátů k jejich autorům až po křížovku s tematikou antického dramatu. Stihnu to jen tak na poslední chvíli. Časovač promítaný na zdi odpočítá posledních pár vteřin a souboj je tak definitivně ukončen.

Dostaneme chvíli na svačinu, testy ale stále nejsou opraveny. Je pro nás však nachystaný program- za chvíli přichází do místnosti muž v tyrkysově modré tunice a postupně zaskládává učebnu všemožnými předměty a krabicemi. A pak začne přednášku. Vypráví o výzbroji starořímského vojáka- vše s praktickými ukázkami. Mezi řečí na sebe postupně navléká náprsní pancíř, železné chrániče na ruce a nablýskanou přilbici ozdobenou něčím, co připomíná smeták bez násady. Pak si na pravý bok připíná krátký meč. *„Kdyby ho měl na levé straně a rozmáchnul se, tak by proběhla rychlá decimace. No... spíš bimace, to bych byl sejmul každého druhého..."* Dále ukazuje ostatní zbraně *(kopí, oštěpy a dýku)* i předměty denní potřeby- džbán na pití, hygienické potřeby, tabulku na psaní, hodinky, počítadlo, magické amulety...

Foto: B.Perglová

Zajímavá je i obdoba kostek, která se hraje se záprstními kůstkami ovcí. *„Nemohl jsem sehnat ovci, zkoušel jsem srnu, ale měla je moc malé. Tak jsem si je vytiskl na 3D tiskárně."* Nakonec nás učí nenahraditelnou životní dovednost- jak správně sestavit štítovou hradbu. Pro základní ilustraci jsou třeba 2 osoby- jedna z nich přenese celou váhu do přední nohy, o nohu zapře velký štít a zatímco levou rukou odráží výpady nepřítele, pravou rukou do něj bodá mečem. Z horní strany ho chrání další osoba, která štít drží nad hlavou. Alternativní verze ale existuje i pro jediného bojovníka. Pokud si dotyčný klekne na všechny čtyři a štít si položí na záda, dá se tato konfigurace s trochou kreativity považovat za známou formaci „želva". Nebo se nás o tom *(na příkladu jedné ze studentek)* alespoň snažil přesvědčit pan přednášející.

Po této zajímavé ukázce jsme ještě nějakou tu půlhodinu čekali na sečtení bodů. Nemám však organizátorům co vyčítat- za předpokladu, že body jako správní latiníci sčítali v římských číslicích, je to vlastně obdivuhodná rychlost. Nakonec jsme se přece jen dočkali vyhlášení. Nejtalentovanější soutěžící byli odměněni postupem do národního kola, my ostatní výtiskem jedné kapitoly O pejskovi a kočičce v latinském překladu.

A jak jsme jakožto reprezentantky Gyrecu dopadly?

Barbora Perglová - 7. místo

Aneta Zmeškalová - 11. místo

Anna Vaisová - 4. místo a postup do celostátního kola!

Nejde jen o pěkné číselné výsledky, ale i o pestré zážitky a motivaci k dalšímu studiu antického světa. Ačkoliv se nechystám k těm přibližně čtyřem studentům klasických studií přidat, začala mi být latina přece jen o něco sympatičtější. Letošní kolo sice nebylo na škole moc viditelně propagované, ale snad se to do příštího roku zlepší a z účasti na *Certamen Latinum* se stane nová tradice našeho gymnázia.